

ΣΤΟΥΣ ΝΑΡΚΟΜΑΝΕΙΣ

*Χαμένος σε κόσμους λαγνείας και πάθους
Δεμένος στο άρμα του ιδίου μου λάθους
Βουλιάζω στο βούρκο και ζω στην οδύνη
Και δίδω τα πάντα για λίγη ηρωίνη*

*Πλανιέμαι σε κόσμους με ψεύτικα κάστρα
Και νιώθω πως φτάνω τα άπιαστα άστρα
Μα ξάφνου σκοντάφτω και πέφτω στο χώμα
Και φεύγει η ψυχή μου και μένει το σώμα*

*Χλωμό πεταμένο στο δρόμο κουφάρι
Στεγνό μαραμένο που τού 'φυγε η χάρη
Πονάω, κτυπιέμαι, βογγώ και δακρύζω
Ραγίζω, πεθαίνω, στο χώμα γυρίζω*

*Ας ήταν Θεέ μου να σ' είχα γνωρίσει
Τα πάντα σε Σένα θα είχα χαρίσει
Πιστός οπαδός Σου με ήθος και χάρη
Στον κόσμο που κτίζεις θα ήμουν λιθάρι.*

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΟΥΡΟΣ